

Edycja 2018

Ogólnopolski Konkurs Recytatorski realizowany jest w czterech kategoriach:

- Turniej Recytatorski
- Turniej Teatrów Jednego Aktora
- Turniej "Wywiedzione ze słowa"
- Turniej Poezji Śpiewanej

Organizatorem głównym Konkursu jest Towarzystwo Kultury Teatralnej w Warszawie, zaś organizatorem eliminacji miejskich i wojewódzkich Łódzki Dom Kultury.

63. Ogólnopolski Konkurs Recytatorski odbywa się pod patronatem Ministra Edukacji Narodowej i przy wsparciu finansowym Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Tegoroczna edycja OKR dedykowana jest rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości:

"11 listopada 1918 roku - jedna z najbardziej doniosłych dat w historii Polski. Po 123 latach niewoli odzyskaliśmy niepodległość. W tym dniu w Compiègne podpisano rozejm, kończący I wojnę światową, a w Warszawie Rada Regencyjna przekazała władzę Józefowi Piłsudskiemu. Zaczynała się budowa wolnej Polski, a ów dzień szczególny sejmową ustawą w 1937 roku ustanowiony został Narodowym Świętem Niepodległości.

Słowa romantycznego wieszczka czynimy mottem naszego artystycznego działania - w tych wersach zawarty został los narodu: marzenie wielu pokoleń o przyjsciu „jasności dniowej”, oczekiwanie na dzień wolności, na „płacz zmartwychwstania”. Dzisiaj wracamy pamięcią do tamtego dnia, ale minął wiek, przeto myślą musimy objąć długi czas codziennych trudów i radości, wielkich dokonań i tragicznych doświadczeń, jakich nie szczędziła historia. Składamy pokłon przeszłości, budujemy naszą rzeczywistość, planujemy przyszłość. Rocznicę uczymy zbiorowym wysiłkiem - dorobek przodków dopełnimy efektami własnej pracy: dziełami naukowymi, osiągnięciami cywilizacyjnymi, kreacjami w różnych dziedzinach sztuki. Wolny Ruch Twórczej Mowy wnosi swój 65-letni dorobek - społeczny, edukacyjny, wychowawczy, artystyczny. Ogólnopolski Konkurs Recytatorski to miliony uczestników, to ich kulturalne wzbogacenie przez uprawianą sztukę, ich świetne osiągnięcia w dziedzinie sztuki recytacji, kształtowanie postaw i charakterów przez mówienie o ważnych sprawach swojego pokolenia, środowiska, kraju.

Strofa Juliusza Słowackiego została przywołana nie tylko dlatego, że budzi pamięć; w niej odnajdujemy istotę o sens Konkursu. Jest wspaniałą poezją, mówi o czymś ważnym w piękny i mądry sposób - odwołuje się do wyobraźni, pobudza emocje, ukazuje złożoność naszych doznań i reakcji: wolność można powitać płaczem, radość wyzwolenia każe przemierzyć raz jeszcze czas niewoli... Jeśli taki utwór wzbogacimy indywidualnym przeżyciem, jeśli znajdziemy właściwe środki przekazu - zyskamy szansę przekroczenia granic poprawności, dotarcia do sztuki recytacji, do kreacji...

Ufamy, że każdy uczestnik przeżyje swoją artystyczną przygodę. Ufamy, że doniosły moment skłoni dojrzałych recytatorów do podjęcia prób artystycznej wypowiedzi o istotnych sprawach narodu i społeczeństwa - obywatelskiej odpowiedzialności za losy kraju i gotowości działania dla jego dobra, postaw, dążeń i dokonań Polaków w przeszłości i dniu dzisiejszym, konieczności stawiania trudnych pytań i obowiązku szukania odpowiedzi. Bardzo podkreślamy użyte tu słowo artystyczne, bo w nim

zawierają się najpiękniejsze cechy tworzenia: praca nad zrozumieniem i wydobyciem prawdy, szukanie własnej interpretacji i własnego głosu w wypowiedzi opartej na mądrze wybranym literackim dziele - zarówno współczesnym jak klasycznym, zarówno polskim jak zaczerpniętym z literatury powszechnej.

Nie zapominamy o stale obecnym w Konkursie wymiarze edukacyjnym. Pragniemy, aby przeglądy wszystkich stopni były miejscem nie tylko prezentacji, ale też rozmów i spotkań poszerzających i pogłębiających znajomość literatury, przestrzenią doskonalenia warsztatu twórczego, budowania wspólnoty ludzi złączonych pasją pracy nad doskonaleniem ojczystego języka. Służąc twórczo wielkiej sprawie, wyjdziemy z tego działania mądrzejsi i bogatsi." - Towarzystwo Kultury Teatralnej
Zarząd Główny